

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2750/05
09.03.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић и Софије Вагнер-Личеноски, чланова већа, у парници тужиоца АА, кога заступа АБ адвокат, против туженог ББ, кога заступа БВ адвокат, ради чинидбе и по противтужби туженог ББ против тужиоца АА, ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Пироту Гж.252/05 од 21.6.2005. године, у седници одржаној дана 9.3.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ пресуда Окружног суда у Пироту Гж.252/05 од 21.6.2005. године и пресуда Општинског суда у Димитровграду П.3/04 од 30.9.2004. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Пироту Гж.252/05 од 21.6.2005. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Општинског суда у Димитровграду П.3/04 од 30.9.2004. године којом је: 1) наложено туженом да уклони бетонску ограду и помоћне објекте: једну просторију око 6м², бетонски плато површине 3,20м², ивичњак површине 1,40м², свињац и пољски ВЦ са парцеле тужиоца к.п.бр. аа КО ВВ и то са простора који гранични са парцелом туженог к.п.бр.бб КО ВВ, а који има мере и границе ближе означене у овом ставу изреке и тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 28.500,00 динара; 2) усвојен приговор пресуђене ствари и противтужба туженог одбачена.

Против ове другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 386. Закона о парничном поступку (ЗПП) који се примењује на основу члана 491. став 1. и 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.125/04) и нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Општинског суда у Димитровграду П.176/99 од 29.5.2000. године, која је постала правоснажна 10.5.2002. године донетом у парници која је текла између тужиоца и туженог, утврђено је да је тужени заузео простор од к.п.бр.аа КО ВВ на којој тужилац има право коришћења, које заузео је учињено бетонском оградом изграђеном од стране туженог и обавезан тужени да овај простор уступи тужиоцу у државину и на трајно коришћење. Решењем И.64/2001 од 24.4.2002. године тужиоцу је предат заузети део парцеле. Спорна катастарска парцела је градско грађевинско земљиште у државиној својини Републике Србије. Тужилац тужбом у овој парници захтева уклањање бетонске ограде и помоћних објеката са спорне парцеле, а тужени противтужбом захтева утврђење права својине на земљишту на коме су изграђени спорни објекти и земљишту које је неопходно за редовну употребу тог земљишта.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су закључили да је захтев тужиоца за уклањање бетонске ограде и помоћних објеката којима је тужени извршио заузео спорне катастарске парцеле на којој тужилац има право коришћења основан, а да је о захтеву противтужбе за утврђење права својине на спорном земљишту већ правоснажно пресуђено.

Ревизијом туженог се основано указује да је у поступку пред нижестепеним судовима учињена битна повреда из члана 354. став 1. тачка 12. у вези члана 187. став 3. ЗПП и да је због погрешне примене материјалног права чињенично стање непотпуно утврђено.

Захтеви тужбе за уклањање бетонске ограде и помоћних објеката са спорне катастарске парцеле и противтужбе за утврђење права својине на спорном делу ове катастарске парцеле су у конексном односу, а доношењем правоснажне пресуде у раније вођеној парници којом је по тужби тужиоца утврђено заузео спорне катастарске парцеле и обавезан тужени на предају заузетог дела спорне катастарске парцеле, није правоснажно пресуђено и о захтеву противтужбе за утврђење права својине спорног дела градског грађевинског земљишта у државној својини Републике Србије, будући да у смислу члана 333. став 2. ЗПП у погледу ових захтева нема идентитета ни чињеничног ни правног основа.

Како су нижестепени судови закључили да је у погледу захтева противтужбе ствар правоснажно пресуђена, а од одлуке о противтужбеном захтеву у смислу члана 187. став 3. ЗПП зависи одлука о захтеву тужбе за чинидбу (уклањање објекта), Врховни суд је на основу члана 394. став 1. у вези члана

395. став 2. ЗПП укинуо нижестепене пресуде и одлучио као у изреци.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити речене недостатке, утврдити околности које су од одлучног значаја за оцену стварне легитимације странака за утврђивање права својине на делу спорног градског грађевинског земљишта сада у државној својини Републике Србије и донети закониту и правилну одлуку.

Председник већа-судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд